

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/293 AL COMISIEI**din 24 februarie 2015****de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Liliputas (IGP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (2) și articolul 52 alineatul (3) litera (b),

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cererea de înregistrare a denumirii „Liliputas”, depusă de Lituania, a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) În temeiul articolului 51 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, prin actul de opoziție din 13 septembrie 2013 și prin declarația de opoziție motivată din 8 noiembrie 2013, Polonia s-a opus înregistrării. Opoziția a fost considerată admisibilă.
- (3) Prin scrisorile din 8 ianuarie 2014, Comisia a invitat părțile interesate să inițieze consultările care se impun pentru a încerca să ajungă la un acord, în conformitate cu procedurile lor interne.
- (4) Nu s-a ajuns la niciun acord între Lituania și Polonia.
- (5) Dat fiind că nu s-a ajuns la un acord, Comisia ar trebui să adopte o decizie în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.
- (6) În conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, oponentul a afirmat că înregistrarea denumirii „Liliputas” ca indicație geografică protejată ar periclita existența unei denumiri aproape identice, a unor mărci și a unor produse aflate în mod legal pe piața din Polonia de semnificativ mai mulți ani decât cei cinci care precedă data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (15 iunie 2013) a cererii de înregistrare a denumirii „Liliputas” ca indicație geografică protejată. Potrivit oponentului, înregistrarea ar amenința existența produsului numit „Liliput”, care este o brânză poloneză cu caracteristici similare celor ale brânzei „Liliputas” și cu o denumire similară din punct de vedere fonetic cu denumirea „Liliputas”.
- (7) Oponentul susține că termenul „Liliput” este utilizat în mod generic în Polonia pentru a face referire la produse caracterizate de dimensiunea lor mică și este utilizat și pentru brânză. În Polonia se produce și se comercializează în mod legal brânză cu numele „Liliput” din anul 1971. În standardele, instrucțiunile tehnice și normele respectate de întreprinderi în ceea ce privește utilizarea materiilor prime, brânza „Liliput” este enumerată printre alte tipuri de brânză, precum „gouda”, „edam” și „emmental”. Acest termen, care se referă la brânza poloneză, este popular în rândul consumatorilor din Polonia și nu este legat în niciun fel de brânza din Lituania. Așadar, trebuie considerat un termen generic, pentru brânză generică în Polonia. În ceea ce privește produsul, brânza poloneză „Liliput” prezintă caracteristici, aspect și dimensiuni similare cu cele ale brânzei lituaniene „Liliputas”. La final, oponentul sugerează că „Liliput” și „Liliputas” sunt produse similare ce poartă denumiri generice. Prin urmare, înregistrarea denumirii „Liliputas” ca indicație geografică protejată ar putea împiedica producătorii polonezi să-și comercializeze brânza „Liliput” sau, în orice caz, să utilizeze denumirea „Liliput” pentru o brânză.
- (8) De asemenea, oponentul susține că produsul și denumirea care urmează a fi înregistrată nu îndeplinesc cerințele de la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Așa cum se afirmă în documentul unic publicat, denumirea brânzei se datorează dimensiunii ei. Așadar, denumirea „Liliputas” nu indică faptul că produsul provine dintr-un anumit loc, ci, la fel ca în cazul brânzei poloneze „Liliput”, se referă doar la dimensiunea redusă a brânzei. În plus, calitățile produsului nu pot fi atribuite originii geografice a brânzei, ci derivă pur și simplu din faptul că brânza este pusă la maturat sub formă de roți mici. Impactul mucegaiului microscopic local *Penicillium pallidum* Smith asupra caracteristicilor organoleptice ale brânzei „Liliputas” nu este dovedit. Mai mult, faptul că produsul era realizat în conformitate cu standarde naționale în URSS (Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste) ar confirma că putea fi produs oriunde în URSS și că nu exista o legătură precisă cu aria geografică delimitată. În sfârșit, „Liliputas” ar trebui considerat un produs generic.

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.⁽²⁾ JO C 170, 15.6.2013, p. 46.

- (9) Mai multor producători polonezi de brânză li s-a acordat protecție pentru mărci care conțin cuvântul „Liliput”, cum ar fi marca verbală și figurativă înregistrată „Cheesland Liliput” și „Ser liliput” și marca verbală „Serenada Liliput”, a cărei înregistrare a fost solicitată. Producția de „Liliput” din Polonia este substanțială: 2 762 de tone au fost produse în 2013 pe scară industrială și au fost comercializate în întreaga Polonie în 2 250 de magazine, o proporție de 4,8 % din producție fiind exportată pe piața UE. Producția de brânză „Liliput” este vizată de o marcă în proporție de 90 %. În opinia oponentului, înregistrarea denumirii „Liliputas” ca indicație geografică protejată ar amenința existența acestor mărci.
- (10) În pofida afirmațiilor oponentului menționate mai sus, înregistrarea denumirii „Liliputas” ca indicație geografică protejată este adecvată din motivele prezentate în cele ce urmează.
- (11) Deși utilizarea denumirii „Liliputas” se datorează cu siguranță dimensiunii brânzei la care se referă denumirea, este clar că în Lituania, în jumătate de secol, denumirea respectivă și-a pierdut trimiterea la dimensiune și s-a dezvoltat, în paralel, o puternică legătură cu aria de producție. În prezent, în Lituania, denumirea „Liliputas” este indiscutabil asociată cu brânza fermentată, cu pastă semitare, de calitate superioară, produsă manual în satul Belvederis. Consumatorii lituanieni nu leagă denumirea respectivă de o brânză poloneză sau de producția de brânză după standarde industrializate. Așadar, deși nu conține o referire geografică, denumirea „Liliputas” corespunde definiției de la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, conform căreia indicația geografică protejată este o denumire care identifică un produs originar dintr-un anumit loc, dintr-o anumită regiune sau dintr-o anumită țară.
- (12) În lumina celor de mai sus, denumirea „Liliputas” nu poate fi considerată generică. Denumirile generice sunt denumiri care, deși sunt legate din punct de vedere istoric de locul în care a fost fabricat sau comercializat inițial produsul la care se referă, sunt acum complet separate de respectiva origine geografică inițială. În cazul „Liliputas”, situația este inversă. Inițial, această denumire era separată de originea geografică a produsului, dar acum ea este puternic legată de aria de producție.
- (13) Produsul are calități și o reputație care pot fi atribuite originii sale geografice. Deși în documentul unic publicat se afirmă că brânza și-a primit numele „Liliputas” din cauza dimensiunii sale, același document specifică faptul că brânza își dobândește gustul și aroma specifice datorită maturării în roți mici, cu ajutorul microflorei interne și al mucegaiului microscopic *Penicillium pallidum* Smith, care se dezvoltă în pivnițele din aria geografică delimitată. Acest mucegai, care este specific pivnițelor din satul Belvederis, determină formarea acidului lactic, a gustului proaspăt și a aromei care caracterizează distinctiv brânza „Liliputas”. Aria respectivă oferă condiții speciale pentru supraviețuirea acestui mucegai. În plus, faptul că brânza este produsă manual, prin metode nonmecanice, contribuie la menținerea și la dezvoltarea mucegaiului. În plus, „Liliputas” are o reputație solidă și bine documentată ca produs emblematic al sectorului lactatelor din Lituania, această reputație fiind descrisă cu precizie în documentul unic publicat.
- (14) Așadar, diferențele dintre „Liliputas” și „Liliput” sunt destul de evidente. „Liliputas” nu poate fi considerat un produs generic.
- (15) În ceea ce privește afirmația că, deoarece făcea obiectul unor standarde la nivelul URSS, „Liliputas” putea fi produs oriunde în URSS, ar trebui să se țină seama de faptul că includerea produselor în astfel de standarde era obligatorie la vremea respectivă. În plus, această circumstanță nu înseamnă că produsul, astfel cum este descris în standardul inclus la inițiativa Lituaniei, a fost produs în altă parte. În orice caz, între 1969 și 1979, produsul a primit numeroase premii, diplome, mărci de calitate și medalii, fiind bine identificat ca o brânză lituaniană produsă în satul Belvederis.
- (16) Termenul „Liliput” este similar din punct de vedere fonetic cu termenul „Liliputas”, care urmează a fi înregistrat. Ambele denumiri își au originea în dimensiunea mică a brânzei. Deși brânza „Liliputas” este un produs cu caracteristici, calități și reputație clar distincte, brânza „Liliput” prezintă aspecte similare cu cele ale brânzei „Liliputas”. Deoarece denumirile sunt apropiate și având în vedere similitudinile vizuale dintre produse, aplicarea protecției prevăzute de articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 ar putea face ca înregistrarea „Liliputas” să împiedice producătorii polonezi de brânză să utilizeze termenul „Liliput”.
- (17) Dovezile arată că termenul „Liliput” nu a fost utilizat cu scopul de a exploata reputația denumirii „Liliputas”. Consumatorii nu au fost și nu ar fi putut fi induși în eroare în ceea ce privește adevărata origine a produselor. De fapt, cele două produse au două piețe distincte pe care sunt bine cunoscute și sunt identificate corect. Din aceste motive și deoarece s-a demonstrat că denumirea „Liliput” a fost utilizată legal în mod constant și corect timp de cel puțin 25 de ani înaintea prezentării către Comisie a cererii de înregistrare a denumirii „Liliputas”, în interesul echității și al utilizării tradiționale, ar trebui acordată perioada de tranziție maximă prevăzută de articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.

- (18) Această concluzie nu duce în mod necesar la scoaterea din legalitate a utilizării termenului „Liliput”. În conformitate cu articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, dacă se poate stabili că, ținând seama de toți factorii relevanți și, în special, de situația existentă în zonele de consum și de actele juridice relevante de la nivel național sau de la nivelul Uniunii, „Liliput” a devenit un termen generic, utilizarea acestei denumiri nu ar fi afectată de înregistrarea denumirii „Liliputas”.
- (19) În ceea ce privește mărcile care conțin termenul „Liliput” a căror înregistrare a fost solicitată, care au fost înregistrate sau a căror utilizare s-a încetățenit prin folosirea cu bună credință pe teritoriul Uniunii înainte de depunerea cererii de înregistrare a denumirii „Liliputas” ca indicație geografică protejată, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, mărcile respective pot fi utilizate în continuare și pot fi reînnoite pentru produsele respective, cu condiția îndeplinirii cerințelor generale prevăzute de legislația referitoare la mărci.
- (20) Având în vedere toate cele de mai sus, denumirea „Liliputas” ar trebui înregistrată în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate.
- (21) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru politica în domeniul calității produselor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea „Liliputas” (IGP).

Denumirea de la primul paragraf identifică un produs din clasa 1.3. Brânzeturi din anexa XI la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 2

Termenul „Liliput” poate fi utilizat pentru a desemna brânza care nu respectă caietul de sarcini al produsului „Liliputas”, pentru o perioadă de 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 februarie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 179, 19.6.2014, p. 36).